Quelle: http://manuscripta.at/?ID=26144
Copyright: Admont, Benediktinerstift

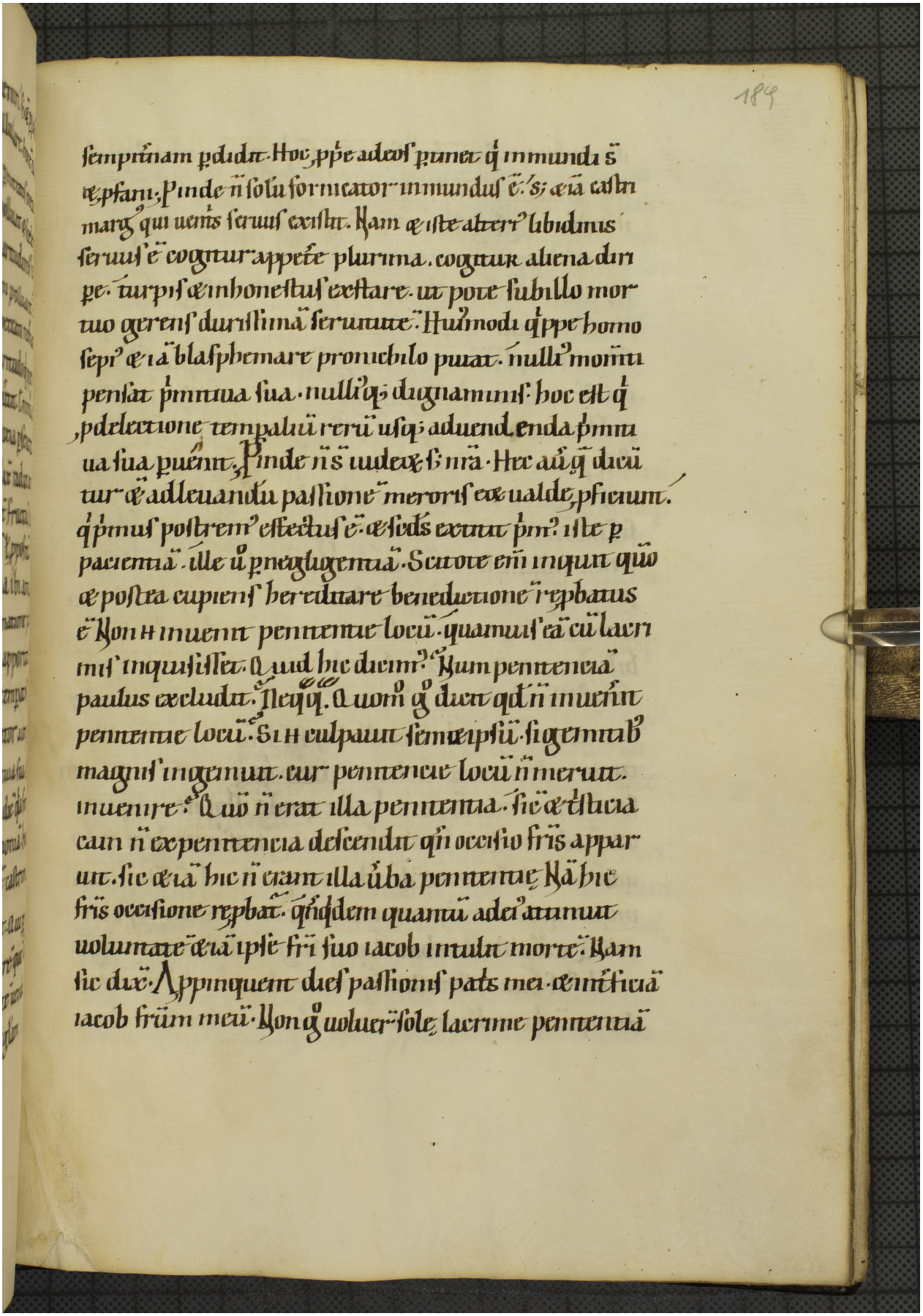

189

sempiternam perdidit. Hoc prope adeos punit qui in mundi se
ipsum. Proinde non solus fornicator immundus est sed et ceteri
marg qui uenis seruus existit. Nam et iste alterius libidinis
seruus est cogitur appetere plurima. cogitur aliena diri
pere. turpis et inhonestus existere. ut pote subitto mor
tuo gerens durissima seruitute. Huiusmodi quippe homo
sepius et ita blasphemare pronichilo putat. nullum mortu
pensat primitiua sua. nulliq; dignaminis. hoc est quia
per delectione temporalium rerum usque aduendenda primi
ua sua perdunt. Proinde non sed iudex est nra. Hec autem quia
tur et adleuandu passione meroris et ualde proficium.
quia primus postremus effectus est. et sed exerit primus. iste per
patientia. ille uero per negligentia. Scitote enim inquit quo
et postea cupiens hereditare benedictione reprobatus
est. Non inuenit penitentie locum. quamuis eam cum lacri
mis inquisisset. Quid hic dicimus? Num penitentia
paulus excludit. Ne quidem. Quomodo igitur dicit quod non inuenit
penitentie locum. Sed culpauit semetipsum. sigemtab
magnis ingemuit. cur penitentie locum non meruit
inuenire? Quo non erat illa penitentia. sicut et lucia
cum non ex penitentia descendit quin occasio fratris appar
uit. sic et ita hic non erat illa uera penitentia. Nam hic
fratris occasione reprobatur. quidem quamuis adeo attenuat
uoluntate et ita ipse fratri suo iacob inuidit morte. Nam
sic dixit. Appinquent dies passionis patris mei. et interficiam
iacob fratrem meum. Non igitur uoluerit solis lacrime penitentia